

ಶಿವನಿದರ್ಲೇ ಅವರಿಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕಲು ಹೇಳಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಷ್ಟು ಕಾರ್ಯ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಮೊದಲೇ ಅವಳ ಹೃದಯ ತುಂಬಾ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆ. ಅವಳು ಶಿವನನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇ ಆಫಾತಗೊಂಡರೆ... ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ... ಎಂಬ ಹೇದರಿಕೆ ಕಾಡಿದ್ದೂ ಉಂಟು. ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಸ್ತ್ರೀಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊದರಾಯಿತು ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಾನಿಕೊಂಡೆ. ಅಂತೂ ಮನದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ‘ಯಾರಿಗೂ ಶಿವನ ದ್ರೇಸ್ ಬೇಕಾಗ್ತಪಾ’ ಎಂದು ಜಗ್ಗಿನ ಹಕ್ತಿರ ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಮೇರಕ್ಕಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಣ್ಣಗಳೂ ವಿರೇದಿಯಾಗಿ ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವು. ಸೋಮವಾರದ ಶುಭದಿನದಂದೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾರವಾದರೆ ಒಳಿತು ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ತದಿರಿ. ಹಿಂದಿನ ಪುರಾಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದೇ ‘ಧೂತ’ ಎಂದು ಶಿವನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಗೊಳಿಸಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹೇಳಿಬೇಕೆಂದರೆ ನಾನು ಒಕ್ಕೀಯವನೇ... ರಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಸೂತ. ಹುಬ್ಬಿಳಿಯ ಹೆಸರಾತ ದೇಶಪಾಂಡ ಮನತನದ ಕುಡಿ. ಅಪ್ಪ ಮಹಾಬಲರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡ ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾನೇಜರ್ ಆಗಿದ್ದ. ಒಕ್ಕೀಯ ದಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಮೂಲವು ಮಕ್ಕಳು ನಾವು. ‘ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯಂತೆ’ ಎಂದು ಅವು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿತ್ತು. ಹಾಗೇ ಇದ್ದೇವು ನಾವು. ದೃಷ್ಟಿಯಾಗುವಂಥ ಸಂಸಾರ. ದೊಡ್ಡವಳು ಪ್ರಭಾ. ಅಪ್ಪನ ರೂಪವನ್ನೇ ಎರಕ ಹೋಯ್ತಿದ್ದಳು. ಕೊತಂಪ್ಯಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಸ್. ಕೂಡ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಧಾರವಾಡ ಕನಾರಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಎಮ್.ಎಸ್. ಕೂಡ ಮಾಡಿದಳು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಲೆಕ್ಕರ್ ರೂ ಎಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ್ವರಲ್ಲೇ ಕಂಕಣ ಬಲ ಕೂಡಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮದುವೆಯಾದರು. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಕೊಂಬು ಮೂಡಿದ್ದರೆ ಅವು ಗರಿಗೆದರಿದ ನವಿನಿಯಂತೆ ಒಡಾಡಿದ್ದಳು. ಉಂಗಿ ಉರೈ ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ಕೃಷ್ಣ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಎರಡು ಬಾಣಂತನಗಳು ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಕ್ಕೀಯ ಅಫರ್ ಬಂತೆದು ಮಾಮಾ ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ಸೌದಿಅರೇಬಿಯಾದ ಜುಬೇಲ್‌ಗೆ ಹಾರಿದ. ‘ಹೆಚ್ಚಿ ಹುಡುಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯೋದು ಬ್ಯಾಡಾ...’ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಸಹನಾಳನ್ನು ನಾವೇ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡೆವು. ಕಳಿಸಿದ ಅಕ್ಷನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಅವು “ಹ್ಯಾಗಿತಾಂಜೋ ಏನೋ...” ಎಂದು ಅಲವತ್ತುಕೊಳ್ಳುವವ್ವರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷ “ಆರಾಮಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಘೋನು ಮಾಡಿದಾಗ ಅವುನನ್ನೆಲ್ಲಗೊಂಡು ಎಲ್ಲ ನಿರಾಳವಾದೆವು.

ಅಣ್ಣಿ ಕರ್ಣಾನದ್ದೂ ಸುಂದರ ಸಂಸಾರವೇ. ಅಪ್ಪ ತಮ್ಮಿಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಬ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲೇ ಸೇರಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಆರಿಸಿದ ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭಾ ಕೂಡ ಉದ್ಯೋಗಿಯೇ. ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಟುಂಬದ ಬಿಬ್ಲೇ ಮಗಳು. ಸುಂದರಿಯೂ ಹೌದ್ದು. ಸಾಮಾನುಗಳು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲೇ ಇವರ ಮನಸೆಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನಿಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳೇ. ಚೆಕ್ಕಿವನು ಸಂಚಿತ್ ಓದಿ, ಆಡಿಕೊಂಡು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾನ. ದೊಡ್ಡವ ಸುನಯ್ಯಾನದ್ದೇ ಬುದ್ಧಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದ. ವಿಶೇಷ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಓದು ಸಾಗಿದೆ. ಅವರೂ ಅಥಣೆ, ಬೇಳಗಾವಿ ಎಲ್ಲ ಸುತ್ತಿ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿನ ‘ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಗತಿ’ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುನಯ್ಯಾ ಹೊಂಡಿಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ವಸತಿ ಶಾಲೆಯಾದರೂ ಶನಿವಾರ, ಭಾನುವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವದಿತ್ತು. “ಅಣ್ಣಿ, ಅಜ್ಞಾ, ಕಾಕಾ...” ಎಂದೆಲ್ಲ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಪ್ಪಿವಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕಿರಣಿಗೆ ಪ್ರಮೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಚಂಡೀಗಧ್ವಾ ವಗಾರ್ಯಾಯಿಸಿದರು. ಸುಲಭಾಳಿಗೂ ಅಲ್ಲೇ ದೊರಕಿದ್ದರಿಂದ